

Med trstičjem veter blodi,
plaho toži, milo toži,
ko da bi na dnu jezéra
drobno dete se jokalo . . .

KAVARNIŠKA ELEGIJA

A L F O N Z G S P A N

Vse tiste ure,
ki so mimo nas hitele,
bledične kakor jetična dekleta,
v haljine dima pravljичno odeta,
vse tiste ure
smo obraz v obraz
drobili v nič svoj spomladanski čas.

Vse tiste ure,
ki so slavci jih prepeli
na rožnih grmih
v svetlo mesečino,
vse tiste ure,
nihajoče v temino
so z votlimi očmi v nas strmele.

Vse tiste ure,
ki zdaj tiho spijo
pod skalnatim pokrovom gluhih let,
vse tiste ure,
trudne zmedenih besed,
mladí smo v dimu premedleli
kakor brez luči jalov cvet.

JESEN V KASARNI

P I S M O — L. M R Z E L

Rad bi ti pisal, pa nimam odkod. Za vse stvari na svetu mora človek imeti vsaj majhen kot — še kadar bi rad umrl, je dobro, da si nekje in da si lahko vsaj zadnjo minuto sam — jaz pa sedim tu, kakor da nisem nikjer, meni sta ugasnila prostor in čas. Lep dan je danes, nedelja je v mestu, ptice letijo čez nebo na jug. Zame pa nikamor ni